

faa stor en Deel af det Omraade, der nu hører under Danmarks Riges Grundlov, i sit Grundvæsen maatte blive en virkelig constitutionel og repræsentativ Forsætning, at den ikke i sit hele Princip skulde komme i skærende Strid med den ved lykkelig Overenskomst mellem Kongen og det danske Folk givne og allerede gjennem en Arrække virkende Forsætning for Kongeriget Danmark.

Denne Forsætning hos Rigsdagen og Folket har ogsaa fuldkommen Hjemmel og Indholdet af selve den allerhøieste Kundgjørelse af 28de Januar 1852; og aldrig har heller den Tanke kunnet finde Rum, at det danske Monarchi, som allerede strax ved Deres Majestæts Thronbestigelse er beholdt Tilfagnet om en sand constitutionel Forsætning med besluttende Myndighed for Repræsentationen, saavel i den hele Finantsbestyrelse, som ved Udgivelsen af alle Love angaaende Monarchiets fællesanliggender, skulde kunne føres tilbage til en politisk Stilling, der gjennem en sørgelig Erfaring har viist sig saa lidet nyttigt til at sikre Kronen imod Rytstelser, og det efter at Danmarks Riges Grundlov, der netop blev givet som et Bærn for Monarchiet, da dette truedes med Oplosning, har viist sin Kraft til Rigets Frelse.

Det danske Folk har, Allernaadigste Konge! en levende og uroffelig Bevidsthed om sin Adkomst til ogsaa i Ordningen af Monarchiets fællesanliggender at forblive paa den constitutionelle og repræsentative Grundvold, som er lagt ved vor nu bestaaende Forsætning, og ingen dansk Rigsdag vil derfor nogensinde kunne opgive Fordringen paa, at det Organ, til hvilket Monarchiets fællesanliggender skulle betroes, udrustes med besluttende Myndighed saavel med Hensyn til den hele Statshuusholdning, som med Hensyn til alle Love angaaende de fælles Anliggender, og at dette Organ sammensættes saaledes, at det bliver en virkelig Repræsentation af Folket; saa at navnlig det danske Element, der ved Kongevalg maatte brin-

ges ind i samme, ikke gives en usorholdsmæssig Styrke.

Men med Undtagelse af disse Krav, som ingen dansk Rigsdag kan opgive, vil Deres Majestæt hos Rigsdagen finde den største Redebønhed til at foretage ethvert Skridt, som kan lette og fremskynde Fællesforsætningens Tilblivelse. Vi ere derfor ogsaa saameget mere forviisede om, at Deres Majestæt ingenfinde vil laane Dre til Raad, som gaae ud paa at bryde det Overenskomstens Baand mellem Kongen og Folket, der har givet vor Forsætning sin Tilværelse og sin Styrke, ved at underlægge det med Grundloven forbundne Forbehold en Mening, som vilde være i Strid med dette Forbeholds rette Betydning, hvilket ogsaa paa en høitidelig Maade er bleven anerkjendt af Deres Majestæts Statsraad i den Erklæring, som ved Meddelelsen af den allerhøieste Kundgjørelse af 28de Januar 1852, og efter Opfordring af Folkethinget, blev afgiven til Beroliggelse og Betyggelse for Rigsdagen.

Allernaadigste Konge!

Det er under alvorlige ydre og indre Forhold, at Folkethinget dennegang henvender sig til Deres Majestæt; men Kongen og Folket have alt prøvet vanskelige og farefulde Lider, og de have lykkeligen bestaaet disse i gjensidig Tillid og Samdrægtighed. Folkethinget henvender sig derfor ogsaa nu med Tillid til sin Konge, i den Fortrøstning, at han vil lytte til dets Ord, der fremgaae af levende og oprigtig Omhu, saavel for Kongens og Kronens Lary, som for det danske Folks Ret, der i de for Kongen og Kronen farefulde Aar har maattet gjøre Byldest for det hele Rige.

Undertegnede tillader sig herved at foreslaae, at Landstinget vil beslutte at frembære for Thronen en allerunderdanigst Adresse af ovenstaaende Indhold.

Kjøbenhavn, den 17de October 1854.

Krabbe.